

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 6.

Ljubljana, dne 13. junija 1940.

Leto V.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

Občni zbor — brez občnega zbora

V smislu določil naših pravil je upravni odbor Banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani že v 4. številki svojega glasila „Upokojenec“ z dne 15. aprila 1940 objavil vabilo na redni občni zbor, ki naj bi bil dne 19. maja 1940 ob pol 9. uri dopoldne v frančiškanski dvorani z običajnim dnevnim redom.

V 5. številki „Upokojenca“ z dne 15. maja 1940 smo ponovili opozorilo na občni zbor. V isti številki je upravni odbor objavil tudi svoje poročilo o društvenem delu v poslovni dobi 1939/40, kakor tudi računski zaključek za poslovno leto 1939. in poročilo o denarnem stanju društvenega „Posmrtnega sklada“. V soboto, dne 18. maja smo čitali v listih notico, da je prejšnji dan izšel ukaz, ki do nadaljnjega prepoveduje vsa zborovanja in shode razen verskih. Bili smo mnenja, da se tiče prepoved le političnih zborovanj in shodov in da se bodo po pravilih določeni občni zbori stanovskih organizacij lahko neovirano vršili. Dan pred občnim zborom, to je 18. dne maja pa smo ob pol 5. uri popoldne prejeli naslednje obvestilo:

Uprava policije v Ljubljani II.
Pov. št. 671/1.

Ljubljana 18. maja 1940.
Banovinskemu društvu državnih in samoupravnih upokojencev v Ljubljani.

Z ukazom ministrstva za notranje posle z dne 17. maja 1940 so vsa zborovanja, manifestacije, javni sprejemi in skupščine do nadaljnjega prepovedane. Zato se vam sporoča, da velja ta prepoved tudi za redni občni zbor Vašega društva, ki ste ga sklicali za 19. t. m. ob pol 9. uri dopoldne v frančiškanski dvorani.

Upravnik policije:

M. p. dr. Hacin s. r.

Zaradi pozne ure nismo mogli več obvestiti svojih članov o prepovedi občnega zbora. Zato so drugi dan prihajali naši člani pred frančiškansko dvorano, naši pa so tam policijskega organa, ki je stražil vhod v zborovalnico in obveščal naše člane, da se občni zbor ne sme vršiti.

Naši člani so mirno sprejemali obvestilo na znanje in se disciplinirano raz-

hajali. Dasi naši člani, državni in samoupravni upokojenci, niso zadovoljni s svojimi prejemki, zlasti pa ne z novo uredbo o povišku doklad, ker je ta uredba prezrla celo vrsto kategorij upokojencev, so vendar dobri in zavedni patriotje, ter v dolgi službeni dobi preskušeni in prekaljeni zvesti državljani naše kraljevine. Sicer radi večkrat pogodrnjajo in pozabljajo čez krivice, ki jih sicer vdano prenašajo, toda nikdar ne prekoračijo meje dostojne in dopustne kritike. In tako bi bil gotovo tudi občni zbor dne 19. maja t. l. potekel v miru in slogi in bi bil slovesna manifestacija stanovske skupnosti in tovarštva.

Mi vemo, da je ukaz — ukaz, in da se je treba vladnim uredbam in ukrepom zlasti v tako nevarni, nemirni in razrvani dobi brez ugovora in brezpogojno pokoriti. Vendar je prepoved našega občnega zbora zapustila v naših srcih bridek občutek, ker dopušča domnevo, da ne uživamo tistega zaupanja, ki ga po našem mnenju zaslužimo z ozirom na to, da so člani našega društva tisti, ki so dolga leta zvesto služili državi, ki so izčrpali svoje naj-

boljše sile v prid državi in narodu in ki so gotovo tudi še danes najzanesljivejši steber naše države. Ko so morali naši člani odhajati izpred zaprtih vrat zborovalnice, se je neovirano vršil za isto uro sklicani občni zbor „Protituberkulozne zveze“ v mestni posvetovalnici in nekaj dni kasneje je smelo tudi Novinarsko društvo neovirano zborovati na svojem letnem občnem zboru.

To niso nikake rekriminacije, temveč samo gola ugotovitve.

Pa nič zato! Naši člani so dobili v 5. številki „Upokojenca“ poročilo o poslovanju v poslovni dobi 1939/40, dobili so računski zaključek za poslovno dobo 1939 in izkaze o delovanju ter uspehih društvenega „Posmrtnega sklada“. Vse to so dobili naši člani že naprej na vpogled v svojem glasilu in, ker smo uverjeni, da sedanji odbor, ki bo moral voditi naše društvo še dalje, uživa popolno zaupanje članov, bomo mirno in zaupno čakali na mirnejše in boljše čase, ko se bomo zopet mogli zbrati in se na občnem zboru sestati ter si potožiti o bolih in težavah, ki nas tarejo in tlačijo in se naučiti novega poguma za nadaljnjo življenjsko borbo.

Nove doklade upokojencev

(Konec.)

V 4. in 5. številki „Upokojenca“ smo priobčili posamezne poviške v raznih kategorijah, skupinah in draginskih razredih ter že tedaj ugotovili, da so se zgodile nečuvne krivice, ki si jih ne moremo razlagati. Z našimi poročili sicer niso bili vsi naši člani zadovoljni; nekateri so se pritoževali, da si ne morejo izračunati svojega poviška, da se iz naših navedb ne spoznajo in da jim je vse preveč nejasno. To je morda deloma res. Pomisliti pa je treba, da je stvar v resnici zelo komplicirana in da tudi računski oddelek za pokojnine na dravski finančni direkciji ni mogel že za prvi dan aprila izračunati vseh novih prejemkov in da so se tudi v poznejših računih pokazale razne pogreške, ki jih bo treba seveda popraviti.

Krivice so se zgodile zlasti tistim staroupokojencem, ki so služili 20 ali manj let, ker so jim ostale doklade neizpremenjene. Brez poviška so ostali tudi staroupokojenci z več nego 20 leti službe do 2999.— din letne pokojnine v dinarjih ali kronah. Staroupokojenci brez popolne fakultetske izobrazbe prejmejo sicer povišek, toda šele pri letni pokojnini 5000.— v dinarjih ali kronah. Brez poviška pa so ostali tudi staroupokojenci-služitelji ali njihove rodbine.

Upokojenci po uradniškem zakonu iz leta 1923. z manj nego 20 leti dejanske službe so v skupinah 3a, 3 in 4a I. kategorije ostali brez poviška. Prav tako ni poviška za upokojence z več nego 20 leti službe v 6., 7., 8. in 9. skupini I. kategorije in v 2. do 5. skupini II. kategorije in

v 1. do 4. skupini III. kategorije ter v zvanju zvaničnikov in služiteljev. Prav tako ni poviška za upokojence, ki se jim je v osnovno za pokojnino vzela tudi službena doklada in sicer v 3a., 3. in 4a. skupini I. kategorije.

Upokojenci po zakonu iz leta 1931. ostanejo v III. položajni skupini 1. stopnje do IV. položajne skupine 1. stopnje brez poviška.

Orožniki, ki so bili upokojeni po predpisih zakonov pred 1. dnem aprila 1929, to je pred zakonom o orožništvu, prejmejo kot staroupokojenci osebne doklade po splošnih načelih in sicer doklade, določene za zvaničnike, oziroma služitelje. Le orožniki, upokojeni po 1. aprilu 1929, prejmejo doklade po novih predpisih, kakor smo poročali v 5. številki „Upokojenca“. V činu narednika II. razreda, narednika in podnarednika pa ostaneta II. in III. draginjski razred brez poviška. Prav tako vsi draginjski razredi v činu kaplarja, orožnika, stalnega orožnika in redova — graničarja.

Zgoraj smo našli vse mnogoštevilne vrste upokojencev, ki so ostali brez poviška. Zakaj in kako se je to zgodilo, nam ni znano in si ne moremo tega razlagati. Obrnili smo se že do zagrebškega društva za pojasnilo, pa ga doslej še nismo dobili. Našim članom pa lahko odkrito povemo, da našega ljubljanskega društva ne zadene nobena krivda, ker nikdo od našega društva ni bil pozvan na sodelovanje in tudi v resnici nikdo ni sodeloval. To je tudi umevno. Zagrebško društvo je poslevoedeče društvo vseh banovinskih društev državnih in samoupravnih upokojencev. To društvo ima veččega in vsestransko orientiranega finančnega referenta. Gospod finančni minister je Hrvat in je bilo naravno, da se je obrnil za sodelovanje na največje hrvatsko društvo upokojencev, ki ga vsa banovinska društva priznavajo za poslevoedeče. Koliko so imeli njegovi zastopniki vpliva na posamezne postavke in določila uredbe, nam ni znano.

Čim izvešmo kaj natančnejšega o tem vprašanju, bomo naše člane točno informirali o vsem, kakor smo jih tudi doslej obveščali o vseh korakih. Za danes omenjamo le še tole: glede draginjskih razredov nismo mogli ugotoviti nikake doslednosti: enkrat je povišek najmanjši v I. draginjskem razredu in se stopnjuje v II. in III. draginjskem razredu, ali pa je v I. draginjskem razredu najvišji in pada v II. ali III. draginjskem razredu; drugikrat je zopet povišek največji v II. draginjskem razredu ter manjši v I. in III. — torej prav nikake doslednosti tako, da je nam, ki nismo poučeni o načelih, po katerih se je delala ta nova uredba, povsem nejasno, kateri vidiki so bili merodajni za določitev novih doklad.

K temu vprašanju smo prejeli neštevila pisma članov, ki prosijo za pojasnila in izražajo svoje razočaranje in ogorčenje zaradi določil nove uredbe.

Žal, je med temi pismi tudi mnogo anonimnih, dasi smo že večkrat opozarjali, naj se nam ne pošiljajo anonimna pisma! Vsak naš član ima pravico vprašati za pojasnilo in tudi pravico do dostojne in upravičene kritike našega dela. Zato naj ima tudi pogum, da podpiše pismo s polnim imenom, saj mora imeti sam občutek, da imajo anonimna pisma značaj zaplotništva, ki ni pošteno in ni častno ter je vredno vse obsodbe. Ako se naši opomini v tem oziru ne bodo upoštevali, bomo morali postopati tako, kakor postopa bratsko društvo v Zagrebu, da namreč romajo anonimna pisma v — koš. Mi se tega načela doslej še ne držimo in zato bomo objavili nekaj takih dopisov, četudi so nam došli anonimno. Tako se glasi neko tako pismo: „Ljubljana, 14. maja 1940. P. t. uredništvo!“

V aprilski številki Vašega c. lista ste med drugimi navedli tudi to, da so se z novo uredbo o povišanju doklad upokojencem zopet ustvarile nove krivice s tem, da nekatere vrste upokojencev ne dobe nič in so povsem prezrte, dasi jih je uredba o znižanju doklad za leto 1935. občutno zadela.

Ta krivica je posebno hudo zadela upokojence po uradniškem zakonu iz leta 1923., ker za upokojence najnižjih kategorij, to so v 6., 7., 8. in 9. skupini I. kategorije, v 2. do 5. skupini II. kategorije in v 1. do 4. skupini III. kategorije ter v zvanju zvaničnikov in služiteljev ni nobenega poviška. O tem piše tudi „Slovenski Narod“ od 14. maja 1940 pod „Razočarani staroupokojenci“. Zgodi se po tej uredbi lahko, da upokojenec, upokojen pred letom 1923., dobi sedaj veliko več, kakor pa oni iz leta 1923., ker dobi poleg poviška še doklado za ženo in mu tudi ni treba plačevati v pokojninski sklad.

Prosim, da nam v Vašem c. listu po možnosti pojasnite, kako je moglo priti do take uredbe, ki nas je tako udarila in kdo je krivico povzročil.

Ker ste nam tudi v tem primeru obljubili Vašo pomoč, prosimo, da nam tudi sporočite, katere korake je društvo že ukrenilo, da se ta krivica povsem odpravi, in katere uspehe je pričakovati. Za vso pomoč se zahvaljuje prizadeto članstvo.“

Priobčujemo danes še eno pismo, ki nam ga je poslala s podpisom ga. M. G. od Sv. M. Pismo se glasi:

„Oprostite, da Vas s svojim pismom nadlegujem. Dolgo čakamo staroupokojenci na povišico pokojnine. Približno kakor otrok, ki prosi mater kruha. Ta reče: počakaj, naj se žito poseje. Otrok zopet prosi: počakaj, naj žito zraste, in to gre naprej. Otrok zopet prosi, mati reče: počakaj, naj pride moka iz mline; otrok ne prosi več. Mati reče: skoraj boš dobil kruha, malo še počakaj.“

Als das Brot gebacken war,

War das Kind auf der Totenbahr.

Tako se tudi z nami godi; jaz sem vdova od leta 1911.; takrat sem imela 38 gld. mesečne pokojnine; pa je bilo vse bolj poceni. Sedaj pa draginja vedno raste, tako da je težko živeti. Sedaj imam 900.— din na mesec pokojnine, a ker je vse drago, je težko življenje. Da bi se vsaj za kakšno malenkost popravila naša pokojnina, bi bila zadovoljna. Izhajam le zategadelj še za silo, ker zelo skromno živim. Odobravam tiste verze, ki jih je neki stari upokojenec spisal in jih je bilo čitati v „Upokojencu“ 15. aprila. Vse do besede je resnično, samo svet tega neče razumeti. Kdor je bogat, ta se za siromaka ne bo brigal: samo da jaz imam, ti revež pa me ne brigaš, če jutri umreš. Bila sem tudi jaz mnogokrat od marsikoga zapostavljena, bilo mi je zelo težko, komaj sem se premagovala. A potem sem zobe in pesti stisnila, da mi je bilo mogoče vse to pretrpeti.

Da bi si mogla kje jezo ohladiti, sem kratko in malo na grobnem spomeniku svojega sina, ki je pokopan na mariborskem magdalenskem pokopališču, dala zapisati tele vrstice:

Krije vse odeja ena,
revne in škrlatnike,
zgrinja travica zelena
vsem enake prtiče.

To bo ostalo za spomin še mnogo let, ker je v kamen zasekano. Naj si vsak k srcu vzame, da smo vsi samo revčki in enkrat se ne bo poznalo: si reven al bogat, tukaj si le meni brat. S spoštovanjem M. G.“

Prihodnjič bomo nadaljevali z objavo značilnejših in zanimivejših dopisov, da naši člani vidiijo, kakšno razpoloženje vlada med njihovimi tovariši.

Društvena kronika

7. odborova seja Banov, društva državnih in samoupravnih upokojencev v Ljubljani, dne 12. aprila 1940. Začetek ob 5. uri popoldne. Navzoči: predsednik dr. Vrtačnik, podpredsednik dr. Papež, tajnik in blagajnik in odborniki: Arko, Bekš, Modičeva, dr. Vidic, Zovič in Žgajnar. Navzoč tudi poslovodja PS kapetan Rosina. Opravičena odbornika Jagodic in inšpektor Wester.

Predsednik je ugotovil sklepčnost in pozdravil vse navzoče. Opravičil je svoj izostanek od zadnje seje ter nato poročal o stvari nakupa

parcele zaradi investicije delnega zneska društvenega premoženja.

Sklene se, da si predsednik, podpredsednik, odborniki Zovič in Žgajnar ogledajo več parcel. Zaradi tega se bo o ponudbi zadruge državnih uslužbencev za nabavo stanovanj glede sodelovanja našega društva z zadrujo pri nameravanem nakupu stavbišča na zemljišču nekdanjih strojnih tovarov in livaren sklepalo na prihodnji seji. Predsednik je prečital pismo odbornika banskega svetnika Rajka Svetka, ki je sporočil, da je pri-

siljen iz zdravstvenih razlogov odložiti mesto odbornika in obenem podpredsednika PS. Odstop se je vzel na znanje z opozorilom, da bodo na običnem zboru letos itak volitve novega odbora.

Nato je poročal tajnik: 1. V smislu sklepa zadnje odbore se je tajnik peljal v Maribor ter tam na posvetovanju z našimi simpatizerji uredil vse potrebno glede članov iz Maribora in poverjeništa.

2. Nova uredba ministrskega sveta o izpremembah zakonskih predpisov, ki se nanašajo na prejemke državnih upokojencev z dne 8. marca t. l. omenja v čl. 6, da se prevedejo pokojnine oficirjev in njihovih rodbin, ki so veljale pred zakonom o ustroju vojske in mornarice z dne 30. septembra 1931, na ta novi zakon. Ker navaja ta člen samo oficirje in njihove rodbine, smatra tukajšnja finančna direkcija, da ta člen ne velja za vojaške, oziroma mornariške uradnike, in tako tudi postopa. S tem se godi vojaškim in mornariškim uradnikom velika krivica, ker so bili ti doslej vedno sestaven del vojske in mornarice in so bili vedno zenačeni z oficirji. Predlaga, da se naprosi zagrebško poslovedeče društvo, da v imenu vseh banovinskih društev predloži na merodajno mesto spomenico oziroma prošnjo za pojasnilo. Soglasno sprejeto.

3. Na letošnjem običnem zboru, ki bo 19. maja t. l., bo treba predložiti listo novega odbora za dveletno dobo. Predlaga za to listo sedanje odbornike; namesto podpredsednika Jakoba Antloge, ki je že pred meseci prošil, da ga iz zdravstvenih razlogov razrešimo, in namesto banskega svetnika Rajka Svetka, ki iz istega razloga odlaga odborniško mesto, naj bi prišla v odbor poslovodja PS g. kapetan Rosina in v smislu predloga Mariborčanov en član iz Maribora, ki ga bo predlagalo mariborsko poverjenišvo našega društva. Namestniki naj ostanejo dosedanj in kot šesti en član iz Maribora. Preglednika sta bila doslej Franc Goritschnigg in Martin Kovač. Ker je Martin Kovač umrl, je bil na zadnji odborovi seji sprejet tajnikov predlog, da se kooptira kot drugi preglednik računov za letošnje pregledovanje blagajne pred običnim zborom inšpektor fin. min. g. Janko Jan. Zato predlaga, da se g. Janko Jan kandidira tudi na listi za drugega pregledovalca računov. Soglasno sprejeto.

4. Odbornik Bekš opozarja, da so časopisi javljali izenačenje prejemkov vseh staroupokojencev s prejemki z novimi upokojenci iz l. 1931. To ne odgovarja resnici, saj je nova uredba razočarala veliko večino upokojencev. Povišanja so deležni samo nekateri in še to le višje kategorije, nižji pa so prezrti in niso prejeli poviška. Treba je torej javnost o tem poučiti. Odbornik dr. Vidic se strinja s predlogom in opozarja na dejstvo, da so sodelovali pri tej uredbi strokovnjaki finančnega ministrstva in zastopnika zagrebškega poslovedečega društva, kakor je o tem poročal „Umirovljenik“ in po njem tudi naš „Upokojenec“. Uredba je nadvse krivična in je povzročila veliko ogorčenje. Iz uredbe ni jasno, po katerih načelih so se dobočili poviški, in tudi doslednosti ni mogoče izbrati iz uredbe. Zato predlaga, da naj na to opozori naše društvo zagrebško vođeče društvo s prošnjo, da naj pojasni, na kakšni podlagi in po kakšnih načelih se je delala nova uredba, in naj opozorijo finančnega ministra na krivice, ki so se zgodile predvsem nižjim državnim upokojencem, ki bi bili najbolj potrebni poviška radi draginje. Ko dobimo odgovor, bomo

javnost obvestili o neresničnosti časopisnih notic. Soglasno sprejeto.

Poslovodja PS kapetan Rosina je prečital imena članov, ki prosijo za sprejem, ter je poročal o blagajniškem stanju PS. Poročilo se je vzelo na znanje. Predsednik je zaključil sejo ob 7. uri in se zahvalil za udeležbo.

8. odborova seja društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani, dne 17. maja 1940. Začetek ob 5. uri popoldne.

Navzoči: predsednik dr. Vrtačnik, podpredsednik dr. Papež, tajnik, blagajnik in odborniki: Adlešič, Arko, Jagodič, Modičeva, dr. Vidic in Žgajnar ter poslovodja PS kapetan Rosina.

Opravičena odbornika: Wester in Bekš.

Predsednik je pozdravil navzoče, ugotovil sklepčnost in pričel sejo. Poročila tajnika:

1. Mariborski poverjenik Ogorelec je vzel odborov sklep na znanje in se zahvalil za rešitev. Sporočil je, da kandidira mariborsko poverjenišvo v odbor Ogorelca, za namestnika pa Purkharta. Vzame se na znanje.

2. Za občni zbor je vse pripravljeno in policija je obveščena.

3. Odbornik dr. Vidic poroča, da je o priliki svojega bivanja v Beogradu na glavni skupščini društva Rdečega križa v prvih dneh maja t. l. posredoval tudi v prometnem ministrstvu ter se oglašil pri generalnem direktorju državnih železnic g. ing. Jojiću; sporočil mu je, da naša prošnja za povečanje relacije za neomejeno število voženj po državnih železnicah s 50% popustom brez žigosanja legitimacij od sedanjih 20 km na 40 km še ni rešena. Ta prošnja se je predložila s priporočilom direkcije državnih železnic v Ljubljani dne 15. maja 1939. Dr. Vidic je prošil g. generalnega direktorja, naj bi se ta prošnja čimprej rešila in da bi se željam državnih in samoupravnih upokojencev ugodilo. Glede dohodkov državnih železnic ne bi bilo treba imeti pomislekov, ker bi ugoditev te prošnje dohodke državnih železnic prej povečala nego znižala. G. generalni direktor je obljubil, da bo dal stvar proučiti in da bo prošnjo kolikor mogoče upošteval. Za primer, da bi se bila naša vloga iz lanskega leta založila ali izgubila, smo takoj po povratku našega odbornika iz Beograda poslali prepis naše lanske vloge s posebnim pismom g. generalnemu direktorju, v katerem smo se pozivali na posredovanje dr. Vidica pri njem.

4. Akcijski odbor organizacije državnih uslužbencev v Ljubljani nam je sporočil, da je potrebno, da organizacije prispevajo k stroškom, če bi bilo treba še nadaljnje akcije za zvišanje prejemkov. Vsako društvo naj bi prispevalo po številu svojih članov. Sporočili smo akcijskemu odboru število članov in obljubil svoj prispevek. Vzelo se je na znanje.

5. Zagrebško društvo nam je sporočilo željo udruženja državnih umirovljenika v Splitu, da bi bilo nujno potrebno, da se skliče sestanek delegatov vseh banovinskih društev v Zagrebu, ki bi sklepali o potrebnih nadaljnjih korakih glede poprave nedostatkov zadnje uredbe o zvišanju doklad državnim upokojencem. Ta uredba je veliko večino državnih upokojencev zelo razočarala, ker ravno najnižji niso ničesar dobili. Zagrebško društvo je vprašalo naše društvo za mnenje, nakar smo takoj odgovorili, da pristajamo na sestanek in da smatramo tak sestanek za nujno potreben.

6. Sarajevska organizacija državnih upokojencev je zahtevala, da bi se vsi upokojenci uradno prisilili k vstopu v banovinske organizacije. Svojo zahtevo je poslala ta organizacija vsem banovinskim društvom in tudi nam s prošnjo, da bi podprli to prizadevanje. Obrnili smo se na zagrebško društvo z vprašanjem, kakšno stališče zavzema to društvo k temu predlogu in dobili smo odgovor, da se oni ne strinjajo s to intencijo. Velja naj pravilo, da naj ima vsak svobodno voljo in da naj se nikakor ne sili, da bi se včlanil v kako društvo, kar bi enemu ali drugemu ne bilo prav. Odbor je vzel to mnenje na znanje in izjavil, da je tudi on tega mnenja.

7. Odbor je obravnaval dve prošnji članov, ki sta po nesreči zašla v težke razmere in prosila primerne podpore. Odbor je eni prošnji ugodil, drugo pa je moral iz tehtnih razlogov zavrniti.

8. Podpredsednik dr. Papež je poročal o ogledih parcel, ki bi prišle v posest za nakup v smislu sklepa zadnje odbore seje. Prav tako je poročal tudi predsednik dr. Vrtačnik. Ogledane parcele niso ustrezale, zato se soglasno sklene, da se zaenkrat opusti ta akcija.

9. Blagajnik je podal poročilo o denarnem stanju in o stanju članstva, ki se je vzelo na znanje.

10. Poslovodja PS g. kapetan Rosina je poročal o blagajniškem stanju PS, ki znaša danes 59.030,12 din. Nadalje je prečital imena prosilcev, ki se želé včlaniti in ki so bili vsi sprejeti. Prečital je tudi zapisnik seje PS. Poročilo se je vzelo na znanje. Za primer, da bi bil poslovodja PS kapetan Rosina vpoklican v vojaško službo, je potrebno, da se za ta primer določi njegov namestnik, ki ga naj poprej vpelje v poslovanje PS. Soglasno se določi za njegovega namestnika inšpektor Adlešič, ki to sprejme. Konec seje ob 6. uri zvečer.

POSMRTNI SKLAD.

Juvanec Franc, šolski upravitelj, je umrl dne 20. marca t. l. star 74 let. Član našega PS je bil od 1. marca 1938 pa do svoje smrti. Vplačal je vsega v PS 312.— din. Posmrtnina v znesku din 1000.— se je izplačala njegovi hčerki, učiteljici gdč. Stani Juvanec.

Gliša Anton, davčni izvrševalec, je umrl 28. marca t. l. star 70 let in 9 mesecev; član PS je bil od 1. aprila 1938 pa do svoje smrti. Vplačal je v PS 292.— din. Posmrtnina v znesku 1000.— din se je izplačala njegovi hčerki, zasebnici gdč. Mariji Gliša.

Posvetovalnica – informacije

Upokojenec se namerava poročiti z vdovo — rodbinsko upokojenko Pokojninskega zavoda. Vpraša, ali bi vdovi kot njegovi ženi ostala pokojnina ali ne.

Odgovor: Vdovam, ki dobivajo pokojnino, oziroma rento pri Pokojninskem zavodu, pripada tudi v primeru zopetne omočitve pokojnina, če je bila dotična oseba osebna upokojenka, torej sama v službi. Če pa dobiva taka vdova rento (pokojnino) kot rodbinska upokojenka, torej po svojem možu, pa ji pokojnina ne pripada več, če se vnovič poroči. Pač pa ima pravico do odpravnine v znesku triletnje rentine.

Plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje.

Vse člane, ki želé razna pojasnila gledé plačilnih knjižic in pravilnika finančnega ministrstva z dne 4. decembra 1939. šte. 37600/I, opozarjamo na 5. številko „Upokojenca“, v kateri smo objavili pojasnilo dravske finančne direkcije v Ljubljani o teh knjižicah.

Z izrazom „vse državne blaginje brez razlike“ so mišljene vse blaginje, ki so v državni upravi, torej davčni uradi, pošte, železniške postaje itd.

Člane-vojaške uradnike, ki z ogorčenjem odklanjajo stališče, da bi bili „vojaški uradniki“ izključeni od prevedbe pokojnin po določenih nove uredbe, češ, da Srbija sploh ni poznala vojaških uradnikov, opozarjamo na naše članke in notice o tem vprašanju v zadnjih dveh številkah „Upokojenca“. Tudi mi smo mnenja, da ni delati razlike med častniki in vojaškimi uradniki, kakor je doslej ni bilo. Naše društvo je že storilo korake, da se čimprej izda pojasnilo o tem in avtentično tolmačenje.

50% popust pri plačevanju radio-pristojbine uživajo po dobljenih informacijah doslej samo aktivni in upokojeni poštni uslužbenci, torej **osebni poštni upokojenci**, ne pa tudi **rodbinski poštni upokojenci**. Treba bo storiti nove korake, da se razširi ta popust tudi na rodbinske poštno upokojece.

Razgled

Jugoslovanska Unija za zaščito otrok — Sekcija za dravsko banovino v Ljubljani, Beethovnova ulica 14/I. in Tyrševa 23, nam je poslala v objavo naslednji

„POZIV“

vsem slovenskim humanitarnim, socialnim, kulturnim, prosvetnim, gospodarskim, verskim društvom in organizacijam ter krajevnim odborom Jugoslovanske Unije za zaščito otrok.

V okviru letošnjih otroških dni, ki se vršé z geslom:

„Otrokom je treba v velikih nesrečah najprej pomagati!“

in ki so v sedanjem resnem času v eminentnem interesu za zaščito naših otrok in mater, Vas prosimo, da vzamete ta naš poziv kar najresneje in z največjo pozornostjo.

Čas, v katerem živimo, nam narekuje najstrožjo pripravljenost. V tej pripravljenosti nikakor ne sme biti vrzeli v pogledu zaščite otrok in mater v primeru vojne. Ta zaščita mora biti organizirana tako, da ne bo niti enega otroka, niti ene matere, ki bi ji v danem trenutku ne mogli nuditi pomoči in varnosti.

Za zaščito, to je pomoč in varnost, ki naj se nudi otrokom in materam tam, kjer se bodo v

primeru potrebe naselili, je treba takoj zbrati potreben material in denarna sredstva. Zato Vas prosimo, da takoj pristopite v svojem delokrogu k zbiranju materialnih in denarnih sredstev, pri čemer upoštevajte sledeče:

1. Obrnite se takoj v predmetni zadevi na vse svoje člane, kakor tudi na vso ostalo javnost v svojem delokrogu s prošnjo, da prispevajo za opremo otrok in mater, s čimer pač razpolagajo. V poštevh prihaja predvsem: blago za rjuhe, perilo, obleko, slamnjače, koci, odeje, kosi otroškega perila in obleke, obutev, nogavice, otroške košare, nahrbtniki, vreče, plašči itd. itd., dalje vseh vrst posoda, jedilni pribor, pribor za šivanje itd., skratka vse, kar koli se da uporabiti v sili. Vsaka najmanjša stvar je dobrodošla.

2. Ves zbrani material takoj dostavite po najkrajši poti ali Vašemu krajevnemu odboru Unije ali pa na naslov: Jugoslovanska Unija za zaščito otrok, Ljubljana, Tyrševa 23. Poslani material se bo takoj pregledal, razporedil in odposlal v kraje, kjer se bodo otroci in matere v primeru vojne naseljevali.

3. V kolikor bi kdo ne mogel prispevati v materialu, naj prispeva v denarju. Ves v te svrhe nabrani denar takoj dostavite Vašemu krajevnemu odboru Unije ali pa ga nakažite po poštni položnici šte. 13.882 na naslov: Jugoslovanska Unija za zaščito otrok, Ljubljana, Beethovnova ulica 14/I. Iz tega denarja se bo nabavilo izključno samo blago in oprema za otroke, da se izpolnijo zaloge.

Apeliramo na vsa gornja društva, organizacije in ustanove kot celokupno slovensko zasebno iniciativo, da se odzovejo stoddotno, da s tem izpričajo upravičenost za svoj obstoj. Zavedajte se, da je s tem Vašim delom povezana tudi usoda otrok in mater v primeru vojne. Zato pristopite k temu delu takoj in z največjim elanom.

Smatrajte to obvestilo za naš morda zadnji poziv, da storite svojo dolžnost.

O uspehu prosimo za kratko poročilo, ki ga dostavite ali svojemu krajevnemu odboru ali podpisani Uniji.

**Jugoslovanska Unija za zaščito otrok,
Sekcija za dravsko banovino.**

Našim članom priporočamo in jih prosimo, da se po svojih močeh in komur je to mogoče odzovejo pozivu Unije za zaščito otrok ter žrtvujejo vsaj malenkost za plemenite namene Unije.

„Mali gospodar“.

Zveza društev „Mali gospodar“ za Slovenijo v Ljubljani, Gajeva ulica 9/I, nas je naprosila, da objavimo naslednjo notico:

„Edini strokovni list za rejo malih živali in malo gospodarstvo je „Mali gospodar“, glasilo Zveze društev „Mali gospodar“ za Slovenijo v Ljubljani, Gajeva ulica 9/I. List izhaja mesečno ter znaša letna članarina din 80.—. Pravkar je izšla 4. številka „Malega gospodarja“ s sledečo

vsebino: Rejec malih živali v aprilu; Rjava štajerka; Pasemski opis (standard) štajerske kokoši; Kokošjerejsko središče g. Birtiča v Mariboru; Označba piščancev; Račjak; Nega angorcev; Rejska knjiga kuncerejca; Notranja oprema golobjaka; Kako postanem čebelar; Koze v aprilu; Kanarčki v aprilu; Veterinarski kotiček; Naš vrtiček; Paradižniki in kumare; Krmilni ohrovt; Navodila o nabiranju in sušenju zdravnih zelišč; Društvene vesti.

List je neobhodno potreben vsem, ki se pečajo z rejo malih živali in z malim gospodarstvom.“

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebnih, Ljubljana, Vodnikov trg šte. 5.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebnih v Ljubljani sklicuje izredni občni zbor, ki bo v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani, Miklošičeva cesta, dne 14. junija t. l. ob 19.30 uri radi spremembe pravil po zakonu o gospodarskih združenjih iz leta 1937.

Uprava zadruge vabi vse člane k udeležbi.

Izpiski iz položnic.

1. Dasiravno stari upokoenci zopet nismo dosegli, kar smo želeli, vendar se ne plašimo, če burja hraste vije, ker vemo, da pozneje še lepše sonce sije.

J. U., orož. narednik v p.
Dol. Logatec.

2. Pošiljam članarino za eno leto (36 din), ostalo (64 din) pa za revne društvene člane v spomin bivših kolegov K. Ferjana in Štef. Springerja. S spoštovanjem

F. K., orož. stražmojster v p.
Tržič, predilnica.

Preplačila društvenih članov v prid društvu:

1. Mihelčič Rudolf, podpolkovnik v p. v Zagorju, 14 din; 2. Melliva Adolf, okr. gozdar v p. v Ljubljani, 7 din; 3. Zwolf Ivana, učiteljica v p. v Ljubljani, 2 din; 4. Dr. Kraigher Lojz, zdravnik v p. v Ljubljani, 50 din.

Društvena pisarna je v Wolfovi ulici 10 (Dolenčeva - sedaj Peliconova hiša) preko dvorišča v drugem poslopu, 2. nadstropje. Telefonska št. 4553.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokoencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin r. z. z o. z.
Ljubljana, Vodnikov trg šte. 5 - Telefon šte. 4421

DRŽAVNI USLUŽBENCI IN UPOKOJENCI! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadruga prodajalna. V zalogi ima vedno sveže speerjsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi itd.

Širite zadrugo misel med svojimi tovariši!